

TEMMUZ'DA DA TURİZMDE DEĞİŞEN BİRŞEY YOK!

Sezonun en yüksek ayındayız. Otellerin çoğu yüzde 90 doluluk oranındalar. Yani eskilerin deyişiyle oteller için işler tıkrında. Ya bizim için? Turizm patronları için karlı ay olan Temmuz, bizim için fazla mesailerin artması, daha fazla çalışma ve haftalık izinlerin iptal edilmesi anlamına geliyor!

Aylardır, çoğumuz iki kişilik işi tek başımıza yapmak zorunda kalıyoruz. Şefimize bunu ilettiğimizde “biraz dişini sık, alımlar yapılacak” cevabını alıyoruz. Ama bir türlü o alımlar olmuyor. Ya da alımlar, yanı başımızda günde 10 saat çalışmaktan, haftada en az 3 kere mesaiye kalmaktan bıkan iş arkadaşımızın yerine oluyor. Kimimiz işi bırakıyor ya da istifaya zorlanıyor. Ama dişini sıkın yine biz oluyoruz.

İşi bırakan arkadaşlar, gittikleri başka otellerde de aynı sorunları yaşıyorlar. Demek ki işi bırakmakla, başını eğip gitmekle

bir yere varılamıyor. Temmuz ayı, turizm patronlarının ayı. En karlı ve en fazla yolcunun geldiği ay. İş ağırlaştıkça olan bize oluyor. Yükümüz arttıkça artıyor. Maaşlar desen, o artmıyor. Aksine çalışma sürelerimiz artıyor, fazla mesailer bindikçe biniyor.

Çoğumuz, şu an çalıştığımız otelden daha kaliteli otellerde çalışmak istiyoruz. Peki onlarda durum nasıl? Mesela geçen ay Kundu bölgesinde Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın konakladığı bir oteli ele alalım. Bu ülkenin başbakanı olduğu için konakladığı otelin de kaliteli olduğunu

düşünmek yanlış olmaz. Bu otelde yani IC Green Palace'da işçiler aylardır, haftada en az 4 kere fazla mesaiye kalıyorlar. Yani haftada en az 70 saat çalışıyorlar. Sonuçta kaliteli otellerin durumları da farklı değil! Ezilen, sömürülen, fazla çalıştırılan yine işçi oluyor.

İster kaliteli olsun isterse değil, sorunlarımız ortak. O halde sorunları ortak olanların bir araya gelmeleri gerekiyor. Sendikalarda, işçi örgütlerinde birleşmek gerekiyor!

TURİZMDE LOJMAN VE SERVİS SORUNU

Turizm işçilerinin bilindik sorunlardan biri de lojman ve servis sorunudur. Antalya’da çalışan turizm işçilerinin geneli sezonluk çalıştıkları için şehir dışından geliyor ya da otelin bulunduğu ilçede oturmuyorlar. Otel patronları bu gibi durumlarda işçilere servis veya lojman sağlamak zorundalar. Ama gel görelim ki bazı patronlar, bir yer ya da işçinin evine gidebilmesi için servis ayarlamıyor. İşçiler, lojmanlarda en fazla 2 kişinin kalabileceği odalarda 4 kişi kalmak zorundalar. Biraz büyük olan odalarda ise işçiler 6 ya da 8 kişi kalıyor. Patronlar, işçilere yeni bir lojman ayarlamak yerine mevcut lojman kapasitesinin çok üzerine işçileri tıklım tıklım kalıyorlar.

Bir diğer sorun ise servis sorunu. Hala servisi olmayan beş yıldızlı oteller ver. İşçi otelin bulunduğu ilçeden değil de başka bir ilçede yaşıyor ise işe gelebilmek için aldığı maaşın üçte birini ulaşım ücreti olarak ödemek zorunda. Mesela Antalya Merkez’de oturan bir işçi Kemer’de ya da Göynük’de çalışıyorsa, otele gelmek için ayda en az 300 TL’yi gözden çıkarmak zorunda. Zaten günde en az 10 saat çalışıp asgari ücretin biraz üstüne tamah ediyoruz. Cebimizde kalan üç kuruşu parayı da ulaşım vermek turizm işçilerinin kölece çalıştığını açık bir göstergesi değil midir?

Patron, işçiye şunu sunuyor; ya benim sana verdiğim kötü lojmanda kalacaksın ya da her gün kendi cebinden yol parası verip gidip geleceksin. İşçi, servis ya da yol parası talep ettiğinde o an o işçinin işini yapacak başka bir işçi varsa “işçiye bu şekilde çalış, çalışmak istemiyorsan git” gibi bir cevap veriyor. Ama işçiye ihtiyacı varsa işçiyi oyalamaya başlar. Örneğin bizim otelin bulunduğu ilçede değil de başka bir ilçede yaşıyorsa işçi, “yol ücretini sen ver biz sana maaşta veririz” deyip vermezler. Mesela servis yeterli kişi sayısı olduğunda da işçiye haber verilmez ki o servis için yeterli sayıya ulaşamadıklarını söylenir. Böylece işçiler lojmanda kalıp patronun istediği gibi onun elinin altında olur, istediği zaman fazla mesai yaptırır hem de patronun cebinden fazladan para çıkmaz.

İşçiler bu iki temel sorunun karşısında yani barınma ve ulaşım için birlikte ve örgütlü bir mücadele verilmelidir. Ancak patronlara karşı örgütlü bir mücadele verdiğimizde bu haklarımızı kazanabiliriz. Patronlar bize bunları lütuf olarak hiçbir zaman sunmaz. Turizm patronları, işçilerin ulaşımını ve barınmasını ücretsiz olarak sağlamak zorundadırlar.

Göynük’ten bir turizm işçisi

Bu pişkinliği iyi tanıyalım, herkese de anlatalım. Bu ülkenin Çalışma Bakanı çıkmış, “Kıdem Tazminatını” kaldıracamız diyor. İşçilerin yıllarca alın teriyle kazandığı bir hak, bir politikacının iki sözüyle kaldırılabilir. Peki kime güveniyor bunlar? Politikacılar, bakanlar, hükümetler hepsi onları destekleyen patronlara güveniyor. O zaman bu yolda ne patronlara, ne de politikacılara güvenebiliriz. Bizim güveneceğimiz kendi sınıf kardeşlerimiz, işçi sınıfından başkası olamaz.

KIDEM TAZMİNATI KALDIRILYOR! İZİN VERMEYELİM!

Kıdem tazminatının kaldırılıp yerine fon sisteminin kurulacağı, geçen yılın Kasım ayından beri süregelen bir tartışma. Bu süre boyunca *Turizm İşçisinin Sesi*, kıdem tazminatının kaldırılmasına karşı mücadele edilmesi gerektiğini savundu. Şimdi zurnanın zırt dediği yere doğru geliyoruz.

Kıdem tazminatının yerine getirilecek fon sisteminin tek bir anlamı var: Kıdem tazminatını kaldırmak. Bu sayede başta kıdemli işçiler olmak üzere, işten atılmak daha kolay bir hale gelecek. Patronların omuzlarındaki yük azalırken, işçilerin işten atılma korkusu daha büyüyecek. Yani kıdem tazminatının varlığıyla ilintili iş güvencesi mekanizması ortadan kaldırılıyor.

Kıdem tazminatı, bir işçinin yıllık çalışması karşılığında hak ettiği 1 aylık brüt ücretten meydana geliyor. Mesela 10 senedir çalışan bir işçi kıdem tazminatı karşılığı olarak 10 aylık brüt ücret alıyor. Yeni uygulamada ise kıdem tazminatı karşılığı 1 aylık brüt ücret değil, bir ayın yarısı olarak hesaplanıyor. Bu uygulamadan sonra 10 senelik bir işçi kıdem tazminatı karşılığı olarak 10 aylık brüt ücret değil 5 aylık brüt ücret alacak. Kısacası yeni düzenlemeyle kıdem tazminatının yarısı gidiyor.

Bir diğer hak kaybı ise kıdem tazminatının alınış biçimiyle ilgili. Kıdem tazminatı alabilme koşulları; erkekler için askere gittiğinde, kadınları için evlenme ve doğumda, tüm işçiler için haklı işten çıktığında ve haksız yere

işten atıldığında şeklinde düzenlenmekteydi. Yeni uygulama, bu koşulları ortadan kaldırıyor. Sonuçta şu durum ortaya çıkıyor; hem hak ettiğimiz kıdem tazminatı miktarının yarısı uçuyor hem de onu alabilme koşullarımız.

Hükümet, fon sistemiyle yeni bir Ali Cengiz oyunu daha yapıyor. Kıdem tazminatı fona devredilirken fon sisteminin işletilmesi, bankalara ve bireysel emeklilik şirketlerine bırakılıyor. Bu da patronların işçileri baştan savmasını kolaylaştıran bir sistem. Kıdem tazminatıyla ilgili bir sorun olduğunda, patron kendisinin değil bankanın ya da fon şirketinin sorumlu olduğunu iddia edebilme imkanı sağlıyor. Kaldı ki, patronun kıdem tazminatı primini fona yatırmasını denetleyecek bir sistem de yok. Yani kıdem tazminatımız tamamen patronların insiyatifine bırakılıyor.

Kıdem tazminatımızın kaldırılmasına izin veremeyiz. Yeni kurulacak sistem, eski düzenlemeden daha geridir. İşçinin zararındır. Ve buna dur diyecek, bu saldırının tek muhatabı olan işçi sınıfının ta kendisidir!

Antalya'dan bir turizm işçisi

SINIF KARDEŞLERİMİZDEN, DİRENİŞ ALANLARINDAN KISA KISA HABERLER

Billur Tuz İşçileri: İzmir'de bulunan Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde sendikalaştıkları için işten atılan Billur Tuz işçileri, direnişe devam ediyor. 200 güne yakındır direnen Billur Tuz işçileri, taşeronlaşmaya ve sendikasız çalışmaya karşı mücadele ediyorlar.

Öte yandan CHP'li Çiğli Belediyesi, Billur Tuz direnişine karşı grev kırıcılığı yapıyor. Çiğli Belediyesi ve CHP Çiğli İlçe Örgütü, Billur Tuz fabrikasına yeni işçiler yönlendirerek, direnişçi işçilerin mücadelesini kırmakta aktif rol oynuyor.

Togo İşçileri: Ankara'da Deri-İş Sendikasına üye oldukları için işten atılan dokuz Togo işçisinin mücadelesi devam ediyor. Eskişehir yolu üzerinde, ODTÜ'nün tam karşısındaki fabrikada toplam 55 işçi çalışıyor. İşçilerin bir kısmı kayıt dışı çalıştırılıyor. Dokuz işçi işten atıldıktan sonra fabrika içindeki işçiler, atılan sınıf kardeşlerine destek vermek için iş yavaşlatma eylemi yapmışlardı. 60 gündür direnişe devam eden Togo işçilerinin bir de mesajı var: *Direnişe Ankara'daki sendikaların, öğ-*

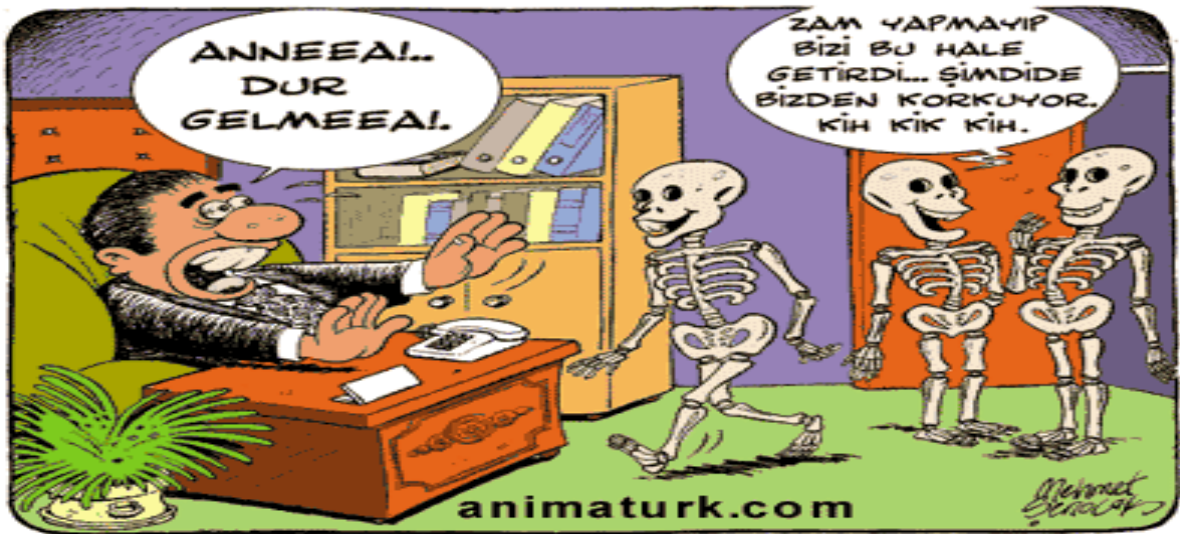
rencilerin, aydınların, emekten yana tüm güçlerin desteğini bekliyoruz.”

Çapa İşçileri: İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde çalışan bin kadar taşeron işçi iş bırakma eylemi yaptılar. Çapa işçileri, eylemin ardından çadır kurarak direnişe geçtiler. İşçiler, çalışma koşullarına ve kendilerine dayatılan kölelik sözleşmesine karşı mücadele ediyorlar.

BEDAŞ İşçileri: İstanbul'da BEDAŞ şirketine bağlı taşeron işçiler, işten atmalara ve kölece çalışma koşullarına karşı mücadele ediyorlar. Boğaziçi köprüsünü trafiğe kapatan ve birçok kez kitlesel yürüyüşler yapan Enerji-Sen üyesi BEDAŞ işçileri, taşeronluk sistemini kaldırına kadar mücadele edeceklerini söylüyorlar.

TEDAŞ İşçileri: Adana'da TEDAŞ şirketinde çalışan işçiler, yaklaşık 130 gündür direnişler. "İşimizi ve ekmeğimiz geri istiyoruz" pankartıyla direnen 45 TEDAŞ işçisi, polisin birçok kez direnişi dağıtmak için müdahalesine rağmen direnmeye devam ediyorlar.

AYIN KARİKATÜRÜ

Turizm İşçisinin Sesi, aylık işçi bültenidir. Adres: Kışla Mah. Güllük Cad. Tugayoğlu Apt. No:22 D:39 Tel: 0544 915 45 34—0 505 766 95 23

☆ turizmiscisi@gmail.com facebook.com/turizmiscisinin sesi twitter.com/turizmiscisi turizmiscisi.blogspot.com ☆